

varja, da napade sovražni kraj; Raučeg stori po njegovem nasvetu, Hoffman je med prednjaki, kateri res tudi z naskokom vzamejo prvo barikado, toda zadene ga dve krogli, drugi dan umrje, in Raučeg mrtev ostane na bojišči. — Častnik Gönzy zginil je s 33 lovci, nikdo ne vé, kaj da se mu je zgodilo. Na dalje iz Pueble.

V Puebli 27. sept. 1865.

Danes ne morem sam pisati, kajti črv na desnem palcu mi brani. Kaj več toraj, ako Bog dá, v prihodnjem listu. Razun „liberalcev“ in „saragosov“, kakor se zovejo naši nasprotniki, imamo pa še druge sovražnike; nemarnost mehikanskih domačinov, nabirače, ki naše ljudi zapeljujejo, da bi jo pobegnili od nas, in rumeno mrzlico. S Francozi vred nas je premalo, da bi pomirili veliko to cesarstvo, katero tako ljubi spremen, da je v 45 letih imelo že 40 vlad; treba je toraj še ljudi, veliko ljudi. To, kar imamo v lasti, bomo obdržali in se še razprostirali, ako severni Amerikanci ne pritegnejo Mehikancem na pomoč. Če se to zgodi, pobrali bomo brž ko ne kopita. Da vsi prostovoljci tukaj niso zadovoljni, vsakdo lahko vé, tudi med oficirji dobri plači vkljub so nezadovoljneži. Eni pogrešajo pive in vina, eni avstrijskih veselice, avstrijske zločnosti, eni še kaj družega, vsak po svoje. Čudo je, da človek tudi s tem ni zadovoljen, kar si je prostovoljno izvolil ali kar mu pošlje previdnost Božja. Pa saj je taka tudi pri vas. To sklepamo iz pisem, v katerih nas avstrijski tovarši poprašujejo po potih, po katerih bi jim bilo mogoče, v Mehiko priti. Kar tiče mene, odkritosrčno ti povem, da nisem bil v Avstrii nikoli tako zadovoljen, kakor sem tukaj, da mi ni vse po volji, se tako vé. Kje pa je tudi kraj, da bi vse človeku bilo všeč! Ako se naše primere zboljšajo, ne mislim, nikdar več vrniti se v Evropo, razun po odpustu, da obiščem staro svojo mater in svoje prijatelje. 6. junija ob pol devetih prišel je bil naš presvitli cesar v Pueblo, kjer sem bil jez s svojo kompanijo od 10. maja do 23. junija. Z veliko častjo so ga sprejeli, zlasti duhovščina; z baldahinom mu je šla naproti, ter ga spremila v cerkev, kjer sem videl ceremonije, kakoršnih še nikdar v svojem življenji. Popoldne ob petih pripeljala se je tudi presvitla cesarica, ktera je bila še slovesniše sprejeta; vendar pogrešal sem srčnosti in navdušenosti, ktere je vredna visoka ta gospá, kinč vsega ženstva, ozir visocega izobraženja in dobrega in velikodušnega srca. Pač vredna hči modrega svojega očeta! — Ko vitez „quadeloupereda“ povabljen sem bil k cesarjevi mizi; vrh tega bil sem pet dni na straži pri cesarji in teh pet dni vsaki dan dvakrat pri cesarjevem obedu.

V dosedanjih bitkah, katerih sem omenil, bil sem vselej tako srečen, da sem celo svojo kožo odnesel; 5. avgusta pa ob petih zjutraj, ko sem šel na ogled, bil bi kmali zgubil življenje. Na nekem holmcu ustavim svojo četo, da bi si odpočila; da bi se nekoliko okrepčal, nagnem steklenico, srknem, — kar puška enega naših vojakov počí in lovec Binder, hraber in z dvema medalijama okinčan vojak, se zraven mene mrtev zgrudi na tla, meni pa kroglja švigne na glavo, mi kožo posname s čepine, toda — hvala Bogú, tako, da ni bila ranjena kost. Očividno je previdnost Božja čula nad menoj; zavoljo tega sem iz hvaležnosti sklenil, ustanoviti sv. mašo, ki se bode brala vsako leto 5. avgusta. Naznani mi, kaj in kako naj storim, da izpolnim svojo obljubo.

Ker zdaj nisem zmožen, pisati svoji 75 let stari materi, bodi ti tako dober, da jej ti to naznaniš, ter poročiš, da bom v 2 ali 3 tednih popolnoma zdrav, gotovo pa takrat, ko ti v roko pride to moje pismo. Priloží svojemu pismu tudi znesek, ktere ga ti pošljem.

Če ne utegneš več pisati, piši jej samo te besede: „To Vam pošlje Vaš France iz Mehike; obljubil je, da Vam hoče vsaki mesec kaj poslati.“ — Tvojo ljubav ti Bog plati. Srčno mi bodite pozdravljeni ti, dr. Ivan Bleiweis in vsi moji prijatelji.

Tvoj zvesti prijatelj

Fr. Kastelec, stotnik.

Ravnokar je došla novica, da je konjiški stotnik grof Khevenhiller z 80 huzarji pri Tehuacan-u slavno premagal sovražnika, ki je imel 300 konjikov in 200 pešcev. Ubil mu je 40 mož. To je prvo delo naših konjikov na mehikanski zemlji.

V Puebli 27. sept. 1865.

Kastelec.

V Ljubljano došlo 3. nov. 1865.

Dopisi.

Maribor 15. nov. (Oznanilo iz čitavnice.) Zimski čas so besede in veselice v naši čitavnici: 19. novembra beseda in ples, 3. decembra beseda in tombola, 17. decembra beseda in tombola, 21. decembra večerna zabava, 14. januarja beseda in ples, 28. januarja beseda in ples, 11. februarja ples, 25. februarja beseda in tombola, 11. marca beseda in tombola, 25. marca beseda, 8. aprila beseda, 22. aprila beseda in ples. Besede se začnejo ob 7. uri zvečer. Vsak torek in vsako soboto ob 8. uri so pevske vaje, vsak četrtek je streljanje s pušico.

Odbor.

Iz Maribora 15. nov. — Náte par žalostnih novic iz našega mesta! Večina mestnega odbora je odbila predlog čitavnice naše, naj tudi mestna denarnica pripomore k napravi Slomšekovega spominka. Mislilo se je po pravici, da mestno zastopništvo saj zgodovinskega ozira ne bode prezrlo in da bode saj nekoliko žrtovalo v spomin prvemu svojemu škofu; al — Slomšek se je boril za omiko naroda slovenskega in za ravnopravnost njegovo, in ta ima v mestnem zboru našem vse druge tolmače, kakor si sicer navadna pamet ravnopravnost misli; saj smo čuli v istem zboru, ko je rodoljubni gosp. dr. Dominkuš s tehtno besedo zagovarjal potrebo, da se v nameravani novi dekliski šoli uči tudi slovenski jezik, po dr. Waltnerju ravnopravnost tako tolmačiti, da je ravnopravnost to, da se slovenski mladini ponuja prilika, da se nemški jezik nauči!!! Slovenec po takem je le za to na svetu, da se prerodí v Nemca; to je ravnopravnost, to je svoboda takim liberalcem! — Osupnilo nas je tudi še to — cesar bi se ne bili pod Belkredijevim ministerstvom nikakor nadjali — da poduk, kako se ravnati o koleri, ako se utegne tudi vgnezditi pri nas, je c. k. deželno glavarstvo iz Gradca poslalo v slovenske kraje v nemškem jeziku. Kaj bode prosto slovensko ljudstvo počelo s tem naukom, ki ga celó ne razume ne? In vendar je tudi njemu, ako pride nesrečna kuga v te kraje, podúka silno treba. Zobati tega lista vendar ne more, da bi mu bil profilaktika zoprot kolero? Če tudi okrajne gosposke morebiti niso dostojno razjasnile novemu deželnemu poglavarju narodnih razmer doljnega Štajarja, je vendar on sam priliko imel ob svojem potovanji viditi in slišati, da tú biva po večem delu narod slovenski. Kako tedaj, da mu niso došli poduki v njegovem jeziku?

Iz Sevnice na Štaj. 19. nov. — Velikokrat, in to res po vsej pravici, se je tožilo, da kamor koli se ozremo, vidimo čvrsto národno gibanje, tú se utemeljuje čitavnice, tam slavé národne svečanosti, in obhajajo veselice. Povsod ustanovljjujejo se društva domoljubov, katerih skrb je, nabirati potrebnih ved in znanosti na korist in srečo narodu slovenskemu. — Vsak hrepení po napredku in po omiki, vsacega poštenega Slo-

venca navdaje ljubezen do domovine, do naroda svojega. — Le tu ob milem savskem pobrezji bilo je narodno spanje. In če se je tudi kak domoljub predrznil o napravi kakega slovenskega društva besedo ziniti, že so nasprotniki s prstom za njim kazali in renegatstvo je vse svoje nepoštene strune napelo, češ, da je treba „das sociale Leben bedrohende Beginnen zu hinter-treiben!“ Žalibog, — leta so med tem pretekla, ko so sosedje, naši bratje, napredovali, in se po domače veselili, mi pa smo roke križem držaje jih gledali. Od bele Ljubljane do kraljevega Zagreba po savskem pobrezji čitavnice ni bilo! Taka je bila do letos; al letos se je tudi tukaj nekaj domorodcev zbralo, ki se niso več ozirali na zaničevanje še komaj peščice tacih ljudi, ki si na čast štejejo, da se sramujejo matere svoje, ki narodni jezik le bornemu kmetu prepuščajo in pri vsi svoji bistrumnosti še niso razvideli svete resnice, da se materialni blagor vsakemu narodu na svetu le po narodni omiki odpisa, — in ti domoljubi so očitno izgovorili besedo: v Sevnici moramo čitavnico imeti! Skor nismo verjeli, da bo ta glas tako navdušeno sprejet. Kamor koli smo se obrnili, povsod smo dovolj rodoljubov našli. Brž smo tedaj pravila za čitavnico sevniško osnovali, začasni odbor izvolili in 5. avgusta t. l. je že sl. c. k. namestništvo v Gradcu prošnje v rokah imelo, naj bi potrditi blagovolilo čitavnico. Res dolgo smo čakali, in čitavnice na Kranjskem, ki so veliko pozneje take prošnje v Ljubljano poslale, so že davno potrjene, pa s toliko večim veseljem danes očitno naznanjamo: čitavnico imamo! — Visoko c. kr. namestništvo je z odlokom 5. dne t. m., št. 14.973, c. k. okrajni ured v Sevnici pooblastilo, da dotična pravila v njegovem imenu potrdi, ako začasni odbor pravilom še nekaj malega dostavi, kar je namestnija za dostavek potrebnega spoznala. Kar pa se tiče predloženih pravil, ni ne ena besedica ovržena, tedaj smo radovedni, kaj je dopisnika v „Tagespošti“ napotilo na tako logičen izrek, da pravi: „die hohe k. k. Statthaltere hat die beabsichtigte Gründung eines slovenischen Lesevereines zu Lichtenwald im Principe genehmiget?“ Pravila z omenjenim dostavkom, ki ga bomo pozneje v „Novicah“ naznanili, se brez vsega odloga c. kr. okrajnemu uredu izročé, in še ta teden mislimo vse v redu imeti, kar se tega tiče. V tej veseli nadi vabi tedaj začasni odbor čitavnice sevniške vse njene ude in druge domoljube, ki še pristopiti želijo, na skupščino, ki je na prihodnjo nedeljo 26. t. m. ob 3. uri popoldne v g. Šalkovi gostivnici pri farni cerkvi v Sevnici odložena. Volil se bo redni odbor, odločila in najela dvorana, plačala pristopnina, izvolili časopisi, ki jih bo imela čitavnica in odločil dan, kadaj da se bo slovesno odprla. Spomina vredno je še to, da je omenjeni odlok vis. c. kr. namestništva nam ravno tisti dan bil naznanjen, ko smo novega župnika, visokočastitega gosp. F. Burja, slovesno umestili. Dvojno je bilo to veselje! Pridite tedaj častiti rodoljubi mnogobrojno v napovedano skupščino čitavnice naše, kateri, kakor vsem drugim bode gêslo: „za vero, cesarja in domovino!“

Iz Kokrice zgor Kranja 15. nov. — Naj povem „Novicam“ nekaj od gorenske sadjoreje. Pred 50 leti je živel neki mož na Gorenskem pri Radolici, se pravi na Goričici, ki so ga sploh imenovali „sadjorejca.“ Redil je majhino drevesnico, iz nje je zasajal svoje vrte in napravil je tudi svoje sosedje, da so ž njim vred sadili drevje, da ga je bilo kmali vse polno in je veselo rastlo, ker so drevescem gnojili z lesenim gnojem. Ta vas ima zdaj kaj lepo sadje in če tudi je vas majhina — so le štirje kmetje — vendar že več let sem naredijo po 60 do 70 polovnjakov mošta, ki se prodaja po 20 goldinarjev. Tukaj so tedaj žive priče,

koliko dobrega človek napravi že sam sebi in svojim otrokom, ako ne pusti svojih vrtov in travnikov pustih in praznih, čeravno prva leta nobenega pridelka ni, pa se pozneje stroški stoterno povrnejo. S kolikim veseljem se ti ljudje spominjajo tistega moža, ki jih je prvi spodbujal k sadjoreji!*) Davki zmeraj viši prihajajo, naš svet pa se ne širi nič; zato smo ga mi dolžni izboljševati kolikor je mogoče. Kostí tega pridnega sadjorejca so segnjile že davno, njegova drevesca pa se še zmiraj lepo redé in še obilniši sad bodo rodila. Tisti čas je bila le ena drevesnica na gorenski strani. Zdaj pa jez poznam nekega družega sadjorejca, na čegar stol se vpira gorenska sadjoreja, to je gosp. Lovro Pintar, fajmošter na Breznici; po njegovem nauku smo že napravili 20 novih drevesnic, ki vse po veliko redé; tudi jez sem učenec njegov in vseh 20 družih z menoj. Hvala mu! — Naj konečno še povem, da imam na prodaj čez 300 cepljenih češpelj, ktere so cepljene od mnogih žlahnih in debelih češpelj, visokih in pritličnih, več sort imam tudi marelic in mirabelic, tudi močne laške orehe in jabolane, nekaj hrušek visocih in pritličnih; cena 5 do 6 čevljev visokim je od 30 do 40, od 6 čevljev naprej po 40 do 50 kraj. nov. den.

Andrej Net.

Iz Ljubljane. Njih eksc. Edvard baron Bach, novi glavar kranjski, je prišel v saboto v Ljubljano in po oklicu v „Laib. Zeitg.“ 19. dne t. m. ravnateljstvo političnega upravnstva prevzel.

— Njih ekscelencija baron Schloissnigg, ki se je pretekli teden na Dunaj podal, se vrne te dni zopet v Ljubljano, kjer bode vprihodnje bival in mesto poslanca v deželnem zboru povzel.

— V četrtek se začne deželni zbor kranjski v Ljubljani. Ob 11. uri dopoldne je slovesna sv. maša v stolni cerkvi, po kateri se v navadni dvorani začne zbor. — Gospod grof Gustav Auersperg, kot zastopnik vélikega posestva, in gospod baron Mihael Zois, kot zastopnik kupčijske in obrtnijske zbornice, sta se odpovedala poslansvu. Tedaj bote dve novi volitvi; kupčijska zbornica voli že 2. decembra, véliki posestniki pa volijo še le pozneje, ker sestava volivcev zahteva več časa.

— Danes (v sredo) ima kmetijska družba svoj letni zbor, ki se v mestni hiši začne ob 9. uri.

— Gosp. dr. Lovro Toman, ki od 15. t. m. stanuje v Ljubljani, je že prevzel opravilstvo tajnika kupčijske in obrtnijske zbornice kranjske.

— Novo društvo za podporo in oskrbljevanje bolnih in onemoglih družbenikov je že oklicalo svoja pravila (štatute), po katerih ob novem letu (1. jan. 1866) v djanje stopi. Vpisovanje družbenikov v to društvo so prevzeli sledeči gospodje: Janez Komár in France Tomec v Krakovem, Anton Lakner v Rebru, Pavel Polegek na Žabjeku, France Legát, pečár, Fr. Šerc, krznar in K. Arleth, faktor Blaznikove tiskarnice. Ti gospodje tudi sprejemajo milodare, ki jih drugi dobrotniki temu društvu pokloniti hočejo. O božiču je prvi občni zbor, v katerem udje volijo vodstvo društveno. V prihodnjem listu bomo iz pravil povzeli glavne točke, da vsak na drobno vé, čemu je to društvo in kakošne dolžnosti in pravice ima vpisani ud.

— Veliki sejm v pondeljek je bil poln; kupčije na drobno je bilo nenavadno veliko, le štacunarjem so kramarji izostali, kar kaže, da denarja manjka; na živalskem sejmu ni bilo ne kónj ne goveje živine toliko kot druge sejme; kupca domačega je bilo malo; večidel

*) Ako že v stareje čase nazaj segamo, bi nehvaležni bili, da bi se ne spomnili tistega moža, ki je bil s podukom in djanjem stvarnik umne sadjoreje na Kranjskem sploh in Gorenskem posebno — gosp. Pirca! Vred.

je Lah segal po živini; cena za par volov se je sukala od 120 do 240 gold.

— Tudi drugi delavnik je vse blage gospé in gospodičine zbral pretekli petek v čitavnico; tako marljivo so zopet delale, da gospé, ktere z vrlim g. Končarjem prirezujejo obleko, so brzih rok morale biti, da se jim je pripravilo za šivanje dosti gradiva. Ker so nekteri dobrotniki še obljubili daril v denarji ali blagu, naj blagovolijo kmali pokloniti jih. Iz Tržiča je gospá Megušarjeva poslala 4 pare čevljičev. Hvala!

— Gospá Ivana baronovka Cirhajm-ova, prednica ljubljanskega nunskega samostana, je v priznanje svojih večletnih izvrstnih zaslug prejela zlati križ s krono.

— V nedeljo se je odprla otročja bolnišnica na Poljanah z dostojno svečanostjo. Gospod dr. Costa, mestni župan, je vpričo mnoge gospóde v kratkih črticah razgrnil zgodovino te bolnišnice, ktero je ravno danes pred 7 meseci sprožil sedanji njen ravnatelj gosp. dr. Kovač in za ktero si je največ prizadevala gospá Jakobina Zupanova. Le resnico pa govorimo, ako dostavimo, da mnogo je pripomogel v hitro ustanovitev gospod mestni župan sam. Bolnišnica ima za 13 otrok postelj. — Zvečer je bila v reduti „beseda“ na korist tej bolnišnici, o kateri, da je tako zdatna bila v donesku (skupilo se je 377 gold.) in tako častna v izpeljavi, gré pač velika zasluga gospéj Ani Pesjakovi. Gospod Pen se je s prologom zopet skazal izvrstnega pesnika in govornika, gosp. pl. Goldenstein pa izurjenega skladatelja živih slik, s kterimi se je začela „beseda“. Kakor je gospodičina Ema Tomanova z mojstersko deklamacijo Koseskove pesmi o „vrlém možu“ zopet povzdignila slavo domače besede, tako je čitavnični zbor pod vodstvom Fabjanovim z „Ilirijo oživljeno“ in „staro-česko“ občinstvu pokazal, kaj zmore pesem, ako se z „dobro šolo“ združujejo „lepo zvoneči glasovi.“ Gosp. Viktor Bučar, kakor vselej, tako je tudi danes se odlikoval z dvema Ipavčevama pesmama. Gospá Ana Pesjakova je s premilim svojim glasom v družbi z gospó Luízo Prükerjevo in gospodičino Celest. Püchlerjevo pela trispev, kteremu je slavna naša gospá Luíza Pesjakova zložila mične besede in je gosp. Teodor Elze napravil napev, ki je bil z veliko pohvalo sprejet, kakor tudi dvospev, v kterem je zopet gospá Ana Pesjakova se skazala mojstrico, ki premaga — vse ovére. Tudi gospé in gospodičine v zborih so dobro dovršile svojo nalogo, če prav Schumanova zbor se ne moreta šteti v vrsto navdušivnih zborov. Gospodičina Matilda pl. Rabova je z lepim čutjem in veliko izurjenostjo igrala na glasoviru. Vojaška muzična kapela c. k. polka Gerstner-jevega pod vodstvom Salabovim je potrdila znano svojo izvrstnost v dveh zborih. Tako je „beseda“ bila zanimiva na vsako stran. Konečno pa tudi mi ne moremo zatreti opombe, da nam ni dopadla tista odkritosrčnost, s ktero je ta ali una pevkinja mislila občinstvu dopasti, ter se skladamo z mislimi „Daničini“, naj bi se pri obleki na občinstvo več ozira imelo! Pevkinja se lahko prehladi in, kakor skušnja kaže, ne more potem več peti — kakor bi rada.

— Gosp. H. Pen, ki nam je dobro došel v Ljubljano, namerava, kakor „Triglav“ piše, 3. decembra — ki je rojstni dan našega neumrlega Prešerna — na gledišče spraviti „Krst pri Savici“ v obliki igre in z živimi slikami in petjem. Klasičin epos je vés sposoben za tako predstavo, in gosp. Pen, kar nam je dosihmal pokazal, ves pripraven za tako vredbo.

— Mnogi dopisi iz dežele nam pričajo, kako se vsak čudi, da je za realko našo imenovan učitelj, ki ne

zná besedice slovenskega jezika, kteri je materni jezik blizo vseh realkinih učencev. Toliko večó nevoljo pa po pravici izbujajo taka imenovanja, ako se po njih tako javen dementi daje razpisom službinim; kajti v vladnem razpisu se je bralo v „Laib. Zeitg.“ od 20. maja l. l., da prositelji službe imajo razun družih lastnosti s „Kenntniss der deutschen und slovenischen oder einer anderen verwandten Sprache“ svojo sposobnost za to učiteljstvo dokazati. Ako je že čudno znamenje to, da si upajo taki učitelji, ki nimajo javno oklicane potrebne lastnosti, kompetirati za take službe, je drugo čudo to, da službo dobijo, — drugi kompetent, ki ima vso sposobnost za-njo, pa ne!

Zahvala.

Vsem častitim gospém, gospodičinam in gospodom, ki so pripomogli k sijajni besedi v nedeljo, se srčno zahvaluje
upravni odbor Elizab. otročje bolnišnice.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Radi bi iz zagrebškega deželnega zbora, kamor Avstrija sedaj vso svojo pozornost obrača, bravcem svojim povedali že kaj gotovega, kako so se različne stranke vstopile; al ni še mogoče; stvar ni še tako jasna kakor želimo. Gotovo je pa to, da tisti mogočni stranki (fuzijonarski), ktera hoče, da se državnopravne razmere z celokupno državo razpravljajo solidarno z Ogersko, se je nasproti osnovala samostalna národna stranka, ktera trdi popolno nezavistnost od Ogrov o tem vprašanji. Razglasila je ta stranka tudi svoj program in je želela prevz. škofa Strossmajer-a za svojega voditelja, kakor bi ga bila tudi una stranka rada imela v svoj sastanek (klub); al slavni rodoljub, na kterega tudi mi Slovenci polno zaupanje stavimo, da se ne udá dvalizmu, je odgovoril poslanstvu, da zarad bolehnosti ne pride v noben sastanek, al tega si more narod v svesti biti, da se bo na vso moč boril na vsacem mestu in pri vsaki priliki proti dvalističnim težnjam, ker previdi, da edino rešenje za trojedino kraljevino je vzdržanje cesarstva in da se to vredi in učvrsti. Dosihmal ni še bilo tretje seje deželnega zbora, ker imajo izvoljeni odseki opraviti s pregledom poslancev. — Njih veličanstva cesarja pričakujejo 5. decembra na Ogersko, ker se 10. dne začne deželni zbor.

Denarni zapisnik Matičini.

Novi udje:

a) kot ustanovniki:	
Gospod Šavnik Sebastijan, mestni župan v Kranji . . .	10 gold.
b) z letnim doneskom:	
„ Oblak Jožef, privatni uradnik v Ljubljani . . .	2 „
„ Lahajnar Dragotin, „ „ „ . . .	2 „
„ Garbajs Hinko, uradnik pri železnici . . .	2 „
	16 gold.
Z doštetimi poprejšnjimi	1678 „
Skupaj	1694 „

Stari udje, ki so plačali za 2. leto:

a) ustanovniki:	
Gg. Mlinarič Josip, Kancler Pavel, Petanjek Lavoslav, Hertiš Benedikt, Greselj Jozipina, dr. Bleiweis Drag., Florijan Nikolaja (gospodičina), Ratej Fr., Potočnik Lovro, Grivec Fr. =	132.
b) Letniki:	
Gg. Peterlin Primož, Pakič Šimen, Hrovat Mihael, Režek Peter, Cebin Peter, Gregorač-eva Malica, Kuralt Janez, Pec Dragutin, Strojeva Antonija, Sajč Janez, Doleneč France, dr. Orozelj Jan., Stepišnik Lovro, Vovk Jož., Potočnik Ant., Brence Jan. =	197.
V Ljubljani 21. novembra 1865.	Dr. Jer. Zupanec.